

[Melchior]

hold på en reguleret, civiliseret og hensigtsmæssig måde, hensigtsmæssig såvel for den danske udenrigs- og sikkerhedspolitik som for de danske erhvervsvirksomheder. Det er den ene årsag.

Den anden årsag – og det er hovedårsagen – er, at vi ikke kan have ganske ukontrollerede forhold på dette område. Alene CDs NATO-overbevisning må medføre, at vi naturligvis ikke kan billige, at våbenkomponenter eller elektroniske dele, der kan anvendes til krigsmål, kan blive eksporteret til Warszawaagtlande samt til andre områder, som jeg ikke her skal specificere, og hvor forholdene kan skifte. Vi har derfor ønsket med vores forslag, at justitsministeren til hver en tid skal have indseende dermed, men at positivlisten på forhånd skal omfatte samtlige NATO-lande.

Dette er vor argumentation. Resultatet ved afstemningen vil vise, at en del af CDs gruppe undlader at stemme, medens andre stemmer imod.

Glistrup (FP):

Til hr. Kjelgaard vil jeg gerne oplyse, at efter fremskridtspartiets mening kan det ikke være justitsministeriet, der skal afgøre, hvem der skal sælge gummistøvler og radioer og bygge skibe og andre ting. Det skal de pågældende virksomheder selv gøre, og virksomhederne skal selv gøre en indsats med hensyn til at skaffe eksportordrer.

Vi skal ikke udsætte virksomhederne for, når de har fået en tilladelse fra justitsministeriet, at en eller anden radioreporter ved Københavns Radio, som endnu ikke er afskediget, eller hvem der nu kan være tale om, kommer rendende og siger: ja men det, de fik tilladelse til, det var i blå design med en grå trekant oppe i hjørnet, og nu sælger de det pludselig i en grøn udførelse i stedet for, og derfor er det brandulovligt, eller hvad det bliver for trakasserier, der bliver givet anledning til, når man skal have disse ministerieembedsfolk til at afgøre, hvordan den danske eksportindustri skal fungere.

Det, som denne sag drejer sig om, er, at den danske eksportindustri skal have lov til at fungere uden statsformynderi. At det er noget, der støder an mod fru Mette Madsen og andre fra Danmarks liberale parti, kan jo ikke undre. Man mener dér, at staten absolut

skal blande sig i enhver detalje, som angår problemerne om, hvordan vi kan komme til at eksportere ganske almindelige industrivarer. Men jeg kan forsikre fru Mette Madsen om, at hele fremskridtspartiets gruppe er af den opfattelse, at det er virksomhederne, som skal drive industri, og at det er virksomhederne, der skal sælge tingene, og at det er virksomhederne, der skal redde Danmarks valutabalace, og ikke embedsmændene henne i justitsministeriet, og det er det, dette forslag går ud på.

Så kan man selvfølgelig se på fru Mette Madsens forargelse over, at der måske kunne tænkes at komme et eller andet, der kunne anvendes på en eller anden måde ude i den store verden og falde i hænderne på terrorister, og hvor det danske justitsministerium ikke sidder og kontrollerer, hvorvidt en mand i Frankrig, der har købt noget, eventuelt har videresolgt det til Angola eller til nogle andre. Hvordan i alverden kan fru Mette Madsen tro, at danske myndigheder kan sidde her og kontrollere, hvordan varerne bliver videresolgt i andet, tredje, femte eller ottende salgsløb?

Jeg kan trøste fru Mette Madsens samvittighed med, at for det første er det usandsynligt, at den slags videresalg vil finde sted, og for det andet er situationen den, at verden er oversvømmet med våben af masser af arter. Den smule, som vi på dette lille område, med de 43.000 km² og de 5 mill. mennesker, kan forøge eventuelle ødelæggelsesvåben med, sammenlignet med hvad der produceres af de andre ca. 4 mia mennesker rundt omkring i verden, det er så bagatelagtigt og så ligegyldigt, at det ingen saglighed har overhovedet at begynde at fremdrage emner af denne art her. Her er der tale om at frigøre dansk industri og ikke om noget som helst andet, og det stemmer hele fremskridtspartiet for.

Derimod er der jo direkte tale om at bidrage til folkemord, når venstre glad og fro stemmer for direkte hjælp til afrikanske oprørsbevægelser og lignende ting. Det er direkte at blande sig i krigeriske handlinger andre steder med danske skatteyderes midler, og det skal man lade være med.

Men her drejer det sig ikke om skatteydernes midler, her drejer det sig om erhvervslivets midler, og her er det altså, at vi vil opheve denne barnepigejatteregel fra